

EDUCAȚIE ECOLOGICĂ - EDUCAȚIE PENTRU VIITOR

- Studiu de specialitate -

Prof. Chilaru Oana, C.N. „S. Odobleja” Craiova

De ce se pune accent pe educație ecologică? Pentru că, în prezent, oamenii folosesc (abuzând deseori, cu bună știință sau fără) resursele naturale ale pământului. În fiecare colț al lumii, oamenii taie păduri, extrag minerale și surse de energie, erodând solul de la suprafață, poluând aerul și apa, creând deșeuri primejdioase și producând o ruptură a zonelor naturale într-un ritm fără precedent în istoria vieții pe pământ. Deoarece cerințele care decurg din suprapopulare și dezvoltare cresc, devine tot mai greu pentru oameni să-și satisfacă nevoile și dorințele. Și devine de asemenea imposibil să scape de consecințele degradării serioase a mediului: dispariția speciilor, extinderea deșertului, contaminarea cu pesticide, creșterea problemelor de sănătate, foametea, sărăcia și chiar pierderea de vieți umane. Mulți experți sunt îngrijorați de faptul că, dacă acest ritm de distrugere continuă, vom fi martorii distrugerii treptate chiar a sistemelor care sprijină viața pe pământ.

Pentru aceasta, este recomandată desfășurarea unor activități legate de producerea de pliante și publicații, coordonarea centrelor de vizită și informare, colaborarea cu programele și proiectele internaționale, difuzarea informațiilor, educația de mediu în școli, promovarea ocupațiilor și meșteșugurilor tradiționale, obținerea de fonduri din diverse proiecte internaționale și donator, relații publice, relații cu mass-media, buletine informative și comunicate de presă săptămânale, workshop-uri.

Educația ecologică este un proces care are scopul să îmbunătățească calitatea vieții prin asigurarea oamenilor cu „unelte” de care au nevoie pentru a rezolva și împiedica problemele de mediu. Educația de mediu poate ajuta oamenii să câștige cunoștințe, deprinderi, motivații, valori și angajamentul de care au nevoie pentru a gospodări eficient resursele pământului și de a-și asuma răspunderea pentru menținerea calității mediului.

„Energie verde” este un termen care se referă la surse de energie regenerabilă și nepoluantă. Electricitatea generată din surse regenerabile devine din ce în ce mai disponibilă. Prin alegerea unor astfel de surse de energie regenerabilă consumatorii pot susține dezvoltarea unor energii curate care vor reduce impactul asupra mediului asociat generării energiei convenționale și vor crește independența energetică.

Mai mult, când aceste tehnologii pot să vină în ajutorul consumatorului prin reducerea facturilor pentru diferite utilități (apă, încălzire) și printr-un timp de amortizare scurt în cazul sistemelor de încălzire a apei menajere, instalarea unor panouri solare devine o investiție extrem de rentabilă în cazul consumatorilor casnici, a hotelurilor, spitalelor etc.

Progresul omenirii din cele mai vechi timpuri până astăzi este legat de folosirea energiei. Tot așa cum omenirea a trecut, în domeniul energiei, de la lemn la cărbune, în secolul al XIX-lea, de la cărbune la petrol, în secolul al XX-lea, acum se pregătește o nouă eră a tehnologiilor avansate cu poluare zero și a unor combustibili noi. Sursele alternative de energie au început să fie luate în considerare după prima criză energetică din 1973-1974, devenind subiecte la scară globală după Conferințele de la Rio și Kyoto, în contextul promovării protecției mediului și a dezvoltării durabile. Rațiunea principală a accentului crescând pus pe sursele alternative de energie o reprezintă necesitatea reducerii consumului de cărbune, gaz și petrol, adică principalele surse de emisii de carbon.

Dacă în anii '70 energia verde era considerată o utopie și tratată ca un vis al cercetătorilor, situația s-a schimbat de-a lungul anilor și viziunea unui “viitor solar” a devenit un subiect de dezbatere. Sursele de energie noi și regenerabile (biomasa, energia solară, energia vântului, hidroenergia, pila fotovoltaică etc) au devenit deja, pentru țările industrializate, obiective

naționale în structura producției lor de energie. Aceasta s-a întâmplat mai ales ca urmare a două evenimente, primul a fost publicarea în 1972 a raportului “The Limits to Growth” a Clubului de la Roma, iar al doilea l-a reprezentat prima criză a petrolului și criza energetică din 1973-1974.

Raportul prevedea încă de atunci o reducere dramatică a resurselor energetice clasice și o creștere rapidă a poluării mediului. Concurența celor două evenimente a adus în discuție chestiunea siguranței în alimentarea cu energie.

În acest context, energia regenerabilă a fost privită pentru prima oară ca o posibilă soluție alternativă la petrol. Când prețul petrolului a scăzut brusc în anii 80, viziunea “solară” și-a pierdut din nou atractivitatea. Și totuși, evoluțiile ulterioare au confirmat concluziile Clubului de la Roma, iar problemele de mediu au început să se discute la scară planetară.

Sursele regenerabile de energie reprezintă o soluție viabilă pentru acoperirea consumului de energie electrică și căldură. Hidroenergetica, centralele solare sau cele eoliene au devenit competitive, intrând în jocul concurenței economice cu alte filiere energetice bazate pe combustibili fosili și nucleari. Sursele regenerabile de energie pot reprezenta prima alegere pentru orice autoproducător, încadrându-se perfect în cadrul unei concepții de producere descentralizată a energiei electrice și termice.

Energia verde este un termen care se referă la surse de energie regenerabilă și nepoluantă. Electricitatea generată din surse regenerabile devine din ce în ce mai disponibilă. Prin alegerea unor astfel de surse de energie regenerabilă, consumatorii pot susține dezvoltarea unor energii curate care vor reduce impactul asupra mediului asociat generării energiei convenționale și vor crește independența energetică.

BIBLIOGRAFIE

1. Bejan M., Rusu T., O sursa de energie regenerabila – biogazul din deseurile organice, Buletin AGIR nr. 1, ianuarie-martie, pp. 13-19., 2007
2. Carucci A., Lindrea K., Majone M., Ramadori R., Dynamics of the anaerobic utilization of organic substrates in an anaerobic / aerobic sequencing batch reactor Water Sci. Techn., pp.31, 35-43, 1995
3. Ferguson, T., & Mah, R., Methanogenic bacteria in anaerobic digestion of biomass, J. Bacteriol. 179:3, pp. 846-852, 1996
4. Fizesanu S., Catuneanu T., Ghandt Fr., Bejan M., Cresterea calitatii vietii prin realizarea de energii regenerabile din deseurile organice, Stiinta si inginerie, vol. 5, Editura AGIR, Bucuresti, pp. 59-64, 2004
5. Ghineraru M., National Strategy and National Waste Management Plan, AWARE Conference Waste Solutions, 14-15 May 2005, BRGM, Orleans, France, 2005
6. www.anre.ro / Ghidul producătorului de energie electrica din surse regenerabile.
7. www.bioenergywiki.net/index.php/Anaerobic
8. www.gdrc.org/uem/energy/cd-contents/chapter_07_CS_unepf.pdf
9. www.novaenergie/iea-bioenergy-task37/index.htm.